

عنوان مقاله:

جامعه شناسی شخصیت در داستان خروس، اثر ابراهیم گلستان

محل انتشار:

ماهنامه سبک شناسی نظم و نثر فارسی (بهار ادب)، دوره 16، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فرنوش خرمائی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

فریدون طهماسبی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

نبی اله ایدر - گروه جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

فرزانه سرخی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، واحد شوشتر، دانشگاه آزاد اسلامی، شوشتر، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ابراهیم دلستان یکی از پیشگامان داستان نویسی معاصر بوده و آثار او آیین های تمام نما از تحولات اجتماعی و انسانی جامعه ایران است؛ از این رو در پژوهش پیش رو داستان «خروس» از جمله داستانهای بلند گلستان، از دیدگاه جامعه شناسی شخصیت بررسی شده است تا بازتاب اجتماع و تحولات آن در عمل شخصیت های داستان نشان داده شود. روش مطالعه: این پژوهش با رویکرد توصیفی-تحلیلی و با استفاده از مطالعات کتابخانه ای به بررسی برخی نظریه های جامعه شناسی شخصیت پرداخته است. در این میان با روش فیش برداری، مولفه هایی که همپوشانی با نظریه مذکور داشته اند، استخراج و سپس تحلیل شده اند. یافته ها: براساس یافته های موجود، این داستان بصورت نمادین به بازتاب و تأثیرات کودتای ۲۸ مرداد در جامعه ایران و رابطه حکومت شاه با مردم پرداخته است. تقابل بین سنت و مدرنیته نیز از مفاهیم پرتکراری است که نویسنده در پردازش شخصیت ها به آن اشاره داشته است. نتیجه گیری: نتایج این پژوهش حاکی از آن است که ابراهیم گلستان در بازنمود رابطه تقابلی متن و شرایط اجتماعی ایران موفق بوده است. او از طریق شخصیت پردازی های پویا و جامع، نمادهای متعددی را خلق می کند که نماینده اقبال خرافی و ساده لوح در تقابل با افراد معترض به شرایط جامعه است. او در قالب شخصیت راوی بطور غیرمستقیم به نقد و موشکافی اوضاع پریشان ایران دهه سی و چهل می پردازد.

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی شخصیت، ابراهیم گلستان، داستان خروس، شخصیت پردازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1841621>

